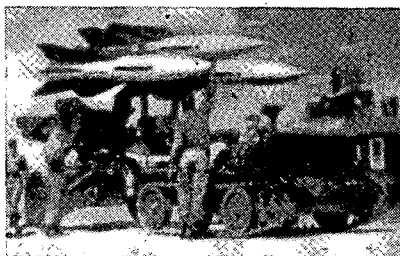

מה בצבאות?

בשנ תהליכים מקבילים הגיע צבא־ארה"ב בקיץ 1961 ל"שיא נוסף": מספר גדור דיו החמושים בטיל נ"מ "הואק" הגיע ל-13, ושני גדודים נוספים (4 סוללות, בנות 6

משגרים, בכל־אחת) הועברו לאירופה. כך מגיע באירופה מספרם של גדודים אלה, בעלי הטיל המותאם אף ליירוט מטוסים מנמיכ־טוס יחסית, ל-5. מאז "משבר־בר־לין" הוגברו שני תהליכים — של כינון יחידות, ושל תגבור הכוחות שבאירופה.

גם בכרה"מ — כמו בכריטיניה מולדתו, ובארה"ב העוסקת בטיפוחו — החל כלי־הטיס המדחף, המיוסד על עקרון "כריטה־אוויר" תופס עתה מקום ואף לובש צורות שונות. אחד מכלים חדשים אלה — אפשר לכנותו

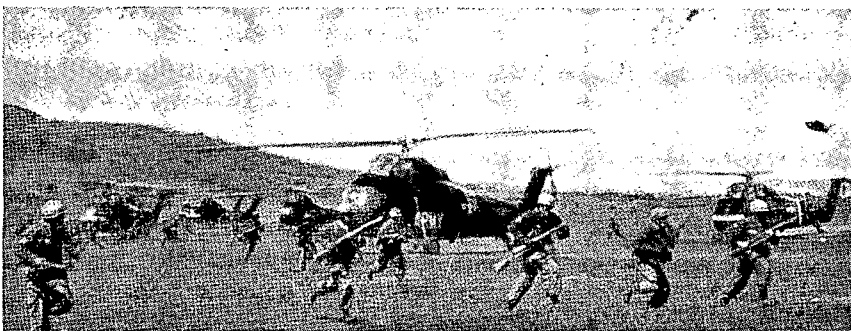
סיר־תמנוע מעופפת. כמסופר, יכול הוא לשאת 40 נוסעים, במהירות עד 50 קמ"ש — והוא נועד לתנועה לאורך נהרות רדודים. ידיעות אחרות שטרם־אושרו מספרות על כלי־דחף בן 100 טון — וכן על קטנים יותר, המותאמים לשימוש צבאי. לפי המסור פר, מופעל כל משטח־מעופף כזה בארבעה מנועים, אשר לכל אחד מהם מדחף.

הגדולה שבצניחות־הצבא האמריקניות מעבר־לימים. מאז סוף מלחמת־העולם נערכה בסתו 1961 בגרמניה על־ידי למעלה מ-5,000 חייל מדיביות־הרגלים 8" ומדיביות־המוטסת. 2,500 צנחנים קפצו מעל לשטח־אימונים שבוואסטפליה והקימו "ראש־אוויר". גייסות וכלי־ידי הובאו לשם בדרך־האוויר במהלכו של התרגיל, שארך 10 ימים. יחידות־ארטי־לריה התפרסו בשטח והתחפרו.

לפי ידיעות שהופיעו בעתונות־הצבאית של מערב־גרמניה בסוף 1961, החלה ממשלת נורבגיה מנהלת משאומתן בענין רכישת מספר ניכר של צוללות (10 עד 15), אשר תיבנינה במיוחד לכך על־ידי מספנות גרמניות. נראה שבכונתה של הממשלה הנורבגית לכסות לפחות חלק של מחיר הצוללות על־ידי אספקת סוגי־תחמושת שונים מתוצרת־נור־בגיה לכוחות־ההמוניים המערב־גרמניים.

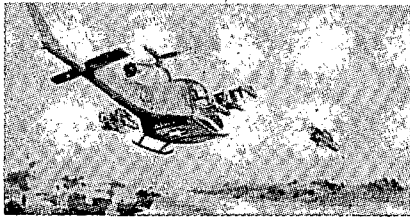
צבא־ארה"ב בגרמניה מגביר בזמן האחרון את אימוניו לקראת תפעול מוטס טקטי או אופרטיבי אפשרי (נראה כי לפי גישתו כיום — בעיקר לצרכי בלימה או התקפת נגד). באחד המבצעים־התרגילים הגדולים בתר חום זה הונחתו כ-1000 חיילים מדיביות־הרגלים 3" ב"ראש־אוויר" מבצעי באמ־צעות הליקופטרים. הקצינים־הממונים ציינו פעולה זו כ"מוצלחת וניתנת לביצוע בכל־עת".

אחד ההשגים של הגייסות־המוטסים הכריטיים — צניחות "מכוונות־למטרה" ב"צרו־רות" בני 3 או 6 אנשים — הופגן ב"תערור־כת־האוויר" השנתית הידועה בפארנבורו. הקבוצה ה"מודבקת־יחד" שבתצלום, ובה שלושה מדריכי־צניחה כריטיים, נפלה תחילה 2000 מטר ב"צניחה חפשיית" — ורק לאזור־זאת נראית היא מושכת בשרון לפתיחת המצנח המשותף, זאת מתוך חישוב שעתה כבר ניתן יהיה, אף בצניחת־מצנח, לכוון ולהגיע אל "איזורה־מטרה" שנקבע. מאחרי כ"א מהמדריכים — למעלה מ-450 צניחות.

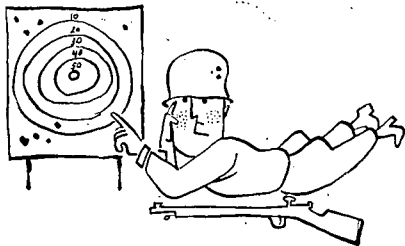

ה"אגודה להגנה־אזרחית של האוכלוסייה" שבמערב־גרמניה פנתה בקריאה להתקנת "בית־מרקחת משפחתי להגנה בפני התקפת אוויר" בכל משפחה. עובדות־מתנדבות של האגודה עוסקות בהרכבת "בתי־מרקחת" כאלה, הנרכשים אחרי־כך על־ידי האוכלוסייה.

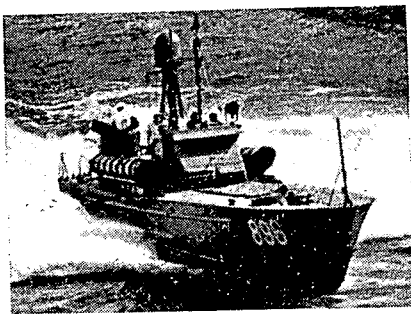

יחידה שטרם היתה כמוה, הוקמה עתה בחיל-המצב האמריקני שבאי אוקיאהוהו; "פלור" גת-הליקופטרים לתובלה-טקטית". היא נועדה לסייע ל"צוות-הקרב ה-503 של חיל-הרגלים" (המוסט) ותצוד בהליקופטרים HU-1A (באגל 25), החמושים ברקטות ובמקלעים. תפקידה: הן להעביר יחידות-רגלים בתנאי קרב והן לתת להן סיוע-אש. ליחידה זו גם ניידות אסטרטגית — כי היא הותאמה להעברת מהירה, בתוך מטוסי C-130 הענקיים.

הלכות מענינות קובעת ועדת-ההקצבות של סנט ארה"ב השנה: שאין עוד ארה"ב כה על-יונה בקלות כפי שהיתה; שרוסיה הכירה בחשיבות האיומן במקצוע זה — ופיתחה מסע רב-הקף להקניית כושר-קלות; ושבלגל מצד-

ביום העלולים להתהוות בעקבות הרס רב שיתרחש ודאי במלחמה כללית — אם תקרה — גדול הצורך ברובאים, לא רק להחלפת הנפגעים בצבא, אלא גם לשמירת הסדר בתוהרובוהו ולמול גלי-ההתפרעות שיבואו בעקבות פורענות רבתי מסוג זה.

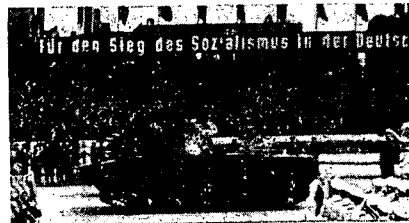

במסדר הצי הסובייטי, בשלהי-קיץ 1961, כנהר ניבה נראו ספינות-טילים קטנות, שגורו ערו להשמדת אניות-פנימיים גדולות. לדברי הרדיו הסובייטי למחרת, מהוה עתה צי ברה"מ, על סירות-הטילים שלו, גורם השקול כנגד ציפני-הים האמריקני, על אף אניות תיו הכבירות. על סיפון האניה שני טילים: אחד בתלק הקדמי ואחד בתלק האחורי.

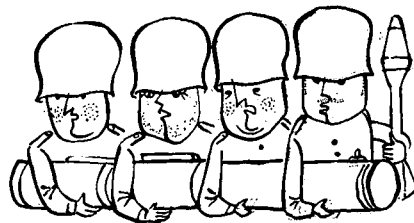
מאז העביר הנשיא קנדי רבים מתפקידיה של ההגנה-האזרחית מה-משרד לגיוס להגנה-אזרחית" אל מיניסטרו-ההגנה — נתחדר-שו בתחום זה הרבה חידושים בארגון ובסי-

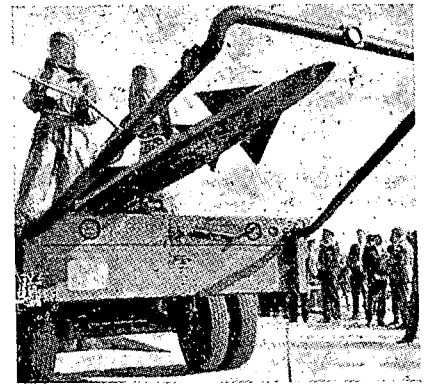
דורים טכניים. עתה הוצעה מערכת-אתראה חדשה — שתושבת על השימוש בטלפון, ובשאר אמצעי-תקשורת הקיימים ממילא, לצורך אועקה מידית על התקפת-אויב ממש-משתי-ובאה. ההנחה היא כי בדרך זו יוזהר מספר רב יותר של אנשים, וביתר מהירות, מאשר מערכת-הצופרים הנהוגה שם כיום.

סיגולו של הצבא המזרח-גרמני לצרכי מלחמת-בזק מהירה — צעד צד-נוסף עם הניגת הטנק האמפיבי הסובייטי ט.ט.76, שהחל מופיע במסדריו של צבא זה ובתהלוכות-ההג שלו. באירופה התיכונה, החצויה נהרות ניר, כרים, שברובם זורמים אנכית לנתיבי-פלישה אפשריים, מהוה ה"שריון-השוחה" תנאי הכרחי לפעולה מפתעת מהירת-חדירה.

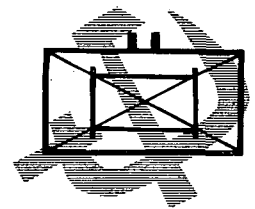

בתכנון "צבא-הצי" האמריקני לקראת 1965 כלולים חידושים מרעשים: לכל חוליה בת ארבעה יהיה מטולרימונים נ"ט XM-72 "פרדים מכניים" יקטינו את העומס-לאיש (בציוד, תחמושת ומזון) ל-16 ק"ג בערך. לכל כיתה בת 14 איש ייתנתן "ארטילריה כיתתית" — מטולרימונים.

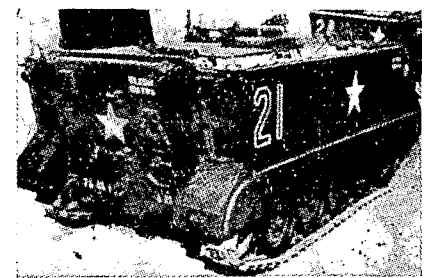

כבר צוין במערכות "חוב" קל"ו, "מה בצבאות" דבר הקמתן של יחידות נ"מ טיליות בצבא-הולנד, החמושות בטילים קר-קט-אויב מתוצרת-ארה"ב, משני סוגי טילי "ניקא" — ה"אייכס" וה"הרקולס" (אשר השני שבהם הותאם לתפעול ראש-גפץ גרעיני). עתה נשתלב גדוד-טילים הולנדי בחגורת-הגנה הנ"מ של נאט"ו, העוברת על פני גרמניה-המערבית מצפונה ועד דרומה. הגדוד ההולנדי נערך בקטע ה"חגורה" הנמצא בדיוק מזרחית ללבה ומרכוזה של הולנד — אמסטרדם, האג ורוטרדם.

מאורע ללא תקדים — עכ"פ מזה 25 שנה — נתרחש בצבא הסובייטי: נס"פחים צבאיים "מערביים" הודו מנו, בראשית

סתיו 1961, לחזות בתמרונים שנערכו בסביבת קובינקו, כ-70 ק"מ מערבית למוסקבה. כמוכן, שנוכחו באותו תרגיל — התקפת גדודי רגלי ממונע — גם נספחי המדינות ה"מזרחיות" וה"ניטרליות". ברם, להסתכל בכלי-הנשק ניתן לנספחים רק ממרחק; על צילום הוטל איסור חמור.

מפקדת צבא-ארה"ב עומדת לבצע ולהשלים עוד לפני סוף חורף 1961-62 את החלפת הנגמ"שים שבכוחות האמריקניים בגרמניה בדגם החדש, M-113, מהלכה של פעולה זו זורזו ע"י משרד-ברלין, שלוש דיביזיות-רגליים, ה-3, ה-8 וה-24, מקבלות למעלה מ-2000 נגמ"שים כאלה. נגמ"ש זה הוא בעל צלילית נמוכה יותר, וקל יותר, מקודמו (M-59).